

[Socialministeren.]

altsaa de arbejdsløse, som staar tilsluttet denne Organisation, stiller om kontant Vinterhjælp, ligger jo ikke langt fra dette Forslags Beløb. Det paagældende Forslag er i øvrigt ikke, saa vidt jeg ved, tilstillet Regering og Rigsdag, men nu faar vi det jo til Behandling senere, og jeg skal opsætte mine Udtalelser om det, til det foreligger.

Det ærede Medlem mente dernæst, at § 1, Stk. 2, var en yderst farlig Bestemmelse i Retning af at unddrage de arbejdsløse Hjælp efter denne Lov. Jeg kan ikke sige, at jeg ikke var forberedt paa denne Indvending, for det ærede Medlem plejer altid at tillægge mig nøjagtigt de diametralt modsatte Motiver af dem, jeg har. Bestemmelsen er imidlertid sat ind for at bevirke, at de arbejdsløse skulde faa saa megen Hjælp som muligt, idet Kommunerne ikke kan faa Refusion, medmindre de i Forvejen har ydet den Hjælp, som de skal yde i Henhold til Kriseloven. Hvordan det kan skade de arbejdsløse, er jeg ikke klar over.

Det ærede Medlem kom dernæst ind paa, at Beregningerne har ingen Rod i Virkeligheden. Det er et Argument, som han har overtaget efter det ærede Medlem Hr. Krag, der hidtil har sagt det om samtlige Beregninger, som har foreligget til samtlige Forslag vedrørende Sociallovgivningen. Jeg tror, jeg vil henvise den ærede kommunistiske Ordfører til at forhandle med dette ærede Medlem om det. Jeg kan ikke sige andet end, at det er de Beregninger, jeg har faaet fra de Teknikere, der har staaet til Raadighed. Selvfølgelig er de skønsmæssige, men at de vil holde efter det ærede Medlems Mening, kan der dog ikke være Tvivl om, da han paa den ene Side siger, at der er beregnet for lidt, og paa den anden Side siger, at Kommunerne ikke vil benytte Loven; der er altsaa ingen Fare for, at de ikke skulde holde.

Men trods alt endte den ærede kommunistiske Ordfører jo med at indrømme, at 10 Millioner er 10 Millioner, og denne Indrømmelse takker jeg for. Det er vist første Gang, jeg har faaet at vide, at Millioner havde nogen Værdi, naar Forslaget var fremat fra min Side.

Einer Jensen: Efter det udførlige Svar, som Socialministeren har givet de forskellige Ordførere, kan jeg fatte mig i stor Korthed.

De ærede Ordførere for Venstre og de Konservative har begge talt om den Bestemmelse vedrørende Hjelpekassen, der er kommet ind i Loven om Arbejdsanvisning

og Arbejdsløshedsforsikring, og paaberaabt sig, at det var en Forudsætning, at de arbejdsløse ikke som tidligere kunde faa suppleret Understøttelsen gennem Hjelpekassen. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde: for saa vidt der ikke var særlig økonomisk Trang. Det er virkelig det, der i allerhøjeste Grad er nu. Naar Folk har gaaet arbejdsløse i en lang Periode, melder Kravet om en Smule Tøj eller lidt Brændsel i Vintertiden sig ganske naturligt. Med den Understøttelse, der gives, er det umuligt at faa disse Ting. Lad os tage en Arbejdsmand, der er Forsørger og faar højst 21 Kr. om Ugen. Han skal betale en halv Snes Kroner om Ugen i Husleje. Dertil kommer hans Forsikring, som han jo maa opretholde, ikke mindst Forsikringen gennem Arbejdsløsheds-kassen. Saa bliver der 7—8 Kr. om Ugen til Mad og intet til Brændsel, Tøj og lignende. Jeg tror, man maa indrømme, at her er i høj Grad økonomisk Trang til Hjælp.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Byggeriet er Forholdet det, at hvis Byggeriet er i fuldt Sving, formindskes Arbejdsløsheden utvivlsomt med ca. $\frac{1}{3}$ gennem den Beskæftigelse, som Byggeriet direkte og indirekte giver. Derfor er der for mig ingen Tvivl om, at hvis man havde medvirket til Gennemførelse af Lovforslaget om Støtte til Byggeri, havde det i høj Grad været muligt at mindske Arbejdsløsheden.

Jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen i, at det er beklageligt, at et stigende Antal Mennesker er kommet paa Fattigvæsenet; men det er jo bl. a. for at modvirke dette, at nærværende Lovforslag er fremsat. Jeg haaber derfor paa, at den Velvillie, som det ærede Medlem trods sine mange Betænkeligheder gav Udtryk for, kan føre til, at Lovforslaget snart bliver gennemført.

Søren P. Larsen: Det ærede Medlem Hr. Rager, der talte paa de Radikales Vegne, var ikke helt tilfreds med det Spørgsmaal, jeg havde udkastet, da jeg sagde, at naar man ser, at de fattigunderstøttedes Antal i Løbet af en halv Snes Aar er vokset med over 40 pCt., kan man saa ikke befrygte, at vor gode sociale Lovgivning ikke har virket efter sin Hensigt: nemlig at holde Folk klar af Fattigvæsenet?

Vi har jo haft Kriser og daarlige Tider i andre Perioder af vort Folks Historie, hvor den sociale Lovgivning var langt ringere udviklet, og hvor de Midler, der har været stillet til Raadighed, har været meget mindre baade i Antal og i Omfang. Spørgs-